

fra som hidtil at faa Adgang til dette vort bedste Foderkorn, selv om de er villige til at betale samme forholdsvis Pris nu som før Krigen.

Afgørende for en Maksimalprisansættelse under Krigen maa formentlig det Prisforhold være, som var gældende mellem de forskellige Kornsorter under normale Forhold. Til Orientering skal i saa Henseende angives Gennemsnittet for de i Vintermaanederne (Oktober og Januar Kvartaler) for Aarene 1912 og 1913 ansatte ugentlige Noteringer (efter Ugeskrift for Landmænd):

	Pris pr. 100 kg Kr.	Forskel fra Majspris Kr.	Forholds- tal
Majs	11.45	—	100
2-rd Byg	13.97	2.52	122
6-rd Byg	14.05	2.60	123
Hvede	13.35	1.90	117
Rug	12.49	1.04	109

Det ses heraf, at Bygprisen før Krigen var ca. 2 Kr. 50 Øre over Majsprisen, og det maa ikke mindst af Hensyn til det mindre Landbrug og til de Egne af Landet, hvor Bygavlen er lille, anses for vigtigt, at denne Forskel nu i hvert Fald ikke bliver formindsket.

For Brødkornets Vedkommende var Forskellen umiddelbart før Krigen noget mindre. Men der fandtes netop ogsaa under dette Prisforhold en Tendens til at indskrænke Arealerne med Vintersæd, en Tendens, som det nugældende Fodringsforbud med den forhaandenværende Udsigt til, at vore Tilførseler af Foderstoffer udefra indskrænkes, yderligere har forstærket. Under disse Forhold bør Prisen paa Brødkorn under ingen Omstændigheder sættes under Bygprisen, og det vil til yderligere Sikkerhed for, at den fornødne Mængde Brødkorn avles, være rigtigst at sætte Brødkornet som Nr. 1 med en Prisforskel fra Majsen paa 3 Øre pr. kg. Hvis Majsprisen, som af Folketingsmand N. Frederiksen foreslaaet, nedbringes til 22 Øre pr. kg, og hvis Prisen paa Klid forhøjes til det samme Beløb, vil Brødpriisstigningen blive forholdsvis ringe, og denne Stigning maa eventuelt i Overensstemmelse med Folketingsmand N. Frederiksens Forslag kunne udlignes med Tilskud fra Stat og Kommune.

Hvor vidt iøvrigt Majsprisen bør nedsættes til 22 Øre pr. kg, er et Spørgsmaal, som Landboforeningerne ikke finder sig berettiget til at udtale sig om, idet Bevillingsmyndighederne i saa Henseende maa træffe Afgørelse ud fra finanspolitiske Hensyn. Men ligesom Tilskudet til Majsprisens Ansættelse i sin Tid er foretaget, uden at der er fremsat Ønske fra Landboforeningernes Side, finder man Anledning til at udtale, at dette Tilskud repræsenterer en Form for Dyrtidshjælp, hvorom Meningerne er delte. Den største Fare ved denne Ordning ligger i, at den virker i Retning af at besværliggøre Indførselen af Majs, og man maa derfor henstille, at Ordningen praktiseres saaledes, at Andels-Foderstofforretningerne og private Importører i videst mulig Udstrækning gives Dispositionsfrihed ved Foretagelsen af Indkøb i Amerika.

Det afgørende Hensyn saavel for hele Befolkningen som for Landbruget er, at der ikke begaas Vold mod det naturlige Prisforhold mellem henholdsvis Majs, hjemmavlet Foderkorn og Brødkorn, og man tillader sig derfor at foreslaa, at der for næste Høstaar fastsættes saadanne Priser, at *Byg- og Havreprisen bliver 2½ Øre, og Hvede- og Rugprisen 3 Øre over Majsprisen.*

Det maa endvidere anses for overordentlig ønskeligt, om Kornproduktionen og Omsætningen med Korn føres ud af den Uro og Usikkerhed, hvortil de stadig skiftende Bestemmelser har givet Anledning. Sker dette ikke, vil heller ikke de ovenfor foreslaaede Foranstaltninger til Sikring af en vedvarende Normalproduktion være tilstrækkelig,